

На світі дивна є картина.
Господь - Творець її Художник.
Лиш Він так наділити може
Тебе красою, Україно!

Ти – як замріяна дівчина,
Що задивилась в небо синє
Такими ж синіми очима,
Моя прекрасна Україно.

Вплела у коси цвіт калини
Рясний. Тендітною вербою
Сама схилилась над водою.
Чудова квітка – Україна.

Лунає пісня солов'їна,
Купає ніч в озерах чистих
Небесні зорі променисті.
Земля співуча – Україна.

Залиті сонечком долини,
Поля, засніжені зимою,
Неначе вкриті сивиною
Скроні мами – України.

Але серед краси цієї
Ген угорі під небесами,
Злітають сірими птахами
Журливі думи невеселі.

Про злі часи, тяжкі години:
Голодомор, війна, недоля,
Грозою зламані тополі –
Твоє минуле, Україно.

Та ти здолати все зуміла.
Тому змогла все пережити,
Що християн лились молитви
За тебе, Україно мила!

Вони стояли на колінах,
Хоч їх ув'язнювали, били,
Але Господь давав їм сили.
І ось: ти – вільна, Україно!

Якби могла ти зрозуміти,

УКРАЇНА - Джерело

Написав Вікторія Шупортяка
Четвер, 08 грудня 2011, 07:11

Що лиш Христос – твоя надія,
Лиш Він журбу твою розвіє,
То ти могла б щасливо жити!

Народе, сильний і прекрасний,
Здійми натруджені руки
До Того, Хто на хресні муки
Пішов, щоб ти не був нещасним.

Прийди до Божого ти Сина.
Христос ще й досі закликає.
Він терпить, любить і чекає. –
Тебе чекає, Україно!

Як вільний вітер в чистім полі
Летять часи, летять невпинно.
Та лиш в Ісусі, Україно,
Твоє майбутнє, твоя доля.